

از لابلای یادداشت‌ها و نیشته‌های روزمره ام

چگونگی نحوه ارتباط و طرح مصالحه با مخالفان مسلح

تمایل دول کشورهای همجوار در زمینه ایجاد تفاهم
انتظار مردم از نحوه عملکرد حاکمیت سیاسی کشور

عوامل تثبیت وضعیت عاری از جنگ در کشور ما
چگونگی موضعگیری گروه‌ها در امر جنگ و صلح
تشدید حملات هر اس افگنان در محلات
نحوه پاسخگویی در مورد

بر بنیاد این منطق که چون انسان موجود اجتماعی است و خصلت اجتماعی بودن، انسان را و می‌دارد تا با
همنوع خویش در ارتباط بوده تا باشد که این ارتباط زمینه افهام و تفهیم را فراهم سازد. تأمین ارتباطات از جمله
خصایل فطری بشر بشمار می‌رود، در غیر آن انسان به تنهایی قادر به تأمین نیازهای مادی و معنوی اش نمی‌باشد.
بمنظور تأمین ارتباطات، به افهام و تفهیم ضرورت است تا انسان بتواند مفکوره خود را به هم‌نوع خویش انتقال
دهد. آنچه انسان را در مقایسه با سایر موجودات روی زمین تفوق می‌بخشد، قوه نطق و بیان و تفکر او می‌باشد
که از این طریق می‌تواند با هم‌نوع خویش تبادل افکار نماید. این قوه نطق که زمینه افهام و تفهیم را فراهم می‌سازد
یکی از صفات برجسته انسان بشمار می‌آید. در عالم و جهان خارج از انسان‌ها، هرگاه مشکلی پیش آید، به گونه
معمول، دو گزینه یا دوراه انتخاب دارند، یا به جنگ و مقابله می‌پردازند و یا اینکه راه فرار اختیار می‌نمایند، اما
در اجتماع انسانی، راه نخست و معقول بمنظور حل و فصل مشکلات و رفع معضلات، افهام و تفهیم می‌باشد.

مطابق منابع معتبر خبررسانی، چندی قبل اداره و اشنگتن و شخص دونالد ترامپ رئیس جمهوری ایالات متحده
به دیپلمات‌های کشورهای هدایت داد تا کانال‌های ارتباطی با "طالب"‌ها را جستجو و بررسی نمایند. علاوه بر آن،
سیاستمداران امریکایی بر پاکستان مبنی بر کمک‌های مخفی آن کشور به مخالفان مسلح، فشار وارد نموده و تأکید
بعمل آمد تا از تلاش‌ها بمنظور برپایی حاکمیت اسلامی استوار بر ایدئولوژی طالبانی خودداری ورزیده شود.

پس از هفده سال تداوم جنگ و درگیری در اراضی کشور ما، این نخستین بار است که ایالات متحده در امر گفتگو
های مستقیم با "طالب"‌ها شرکت می‌ورزد. بنا بعقیده تحلیلگران، این خود بیانگر آنست که ایالات متحده بدون در
نظر داشت اعلام ستراتیژی جدید سال قبل در مورد کشور ما، به اقدامات و تلاش‌هایی متوسل می‌گردد. خوب بخا
طر داریم که ستراتیژی جدید در مورد کشور ما در برگیرنده اجراء و تداوم بیشترین فشارها علیه گروه‌های مخالف دو
لت و درگام نخست علیه "طالب"‌ها محسوب می‌گردد. بر این بنیاد به تعداد و شمار نظامی‌های ایالات متحده در
کشور ما افزایش بعمل آمده و رقم مجموعی آنها به ۱۵ هزار نفر ارتقا جست. مصارف مورد نظر بمنظور اجرای اقدا
مات نظامی و حربی بگونه مشخص تا آخر سال روان مبلغ ۱۳ میلیون دالر برای ایالات متحده هزینه دربر خواهد

داشت. همچنان به تعداد حملات هوایی بر مواضع جنگجویان نیز افزایش بعمل آمد. جان سپکو، سربازرس ایالات متحده در امور بازسازی کشورما (سیگار)، طی بیانیه ای اظهار داشت که وضعیت در مجموع افغانستان روزتا روز بدتر می گردد. از تعداد مجموعی ۴۰۷ شهربزرگ کشور، دولت صرف بر ۲۲۹ شهر تسلط داشته وبتعداد ۵۹ شهر هم تحت تسلط واداره "طالب"ها قرار دارد. ازباقی ۱۱۹ شهر، همین اکنون خبرهای ناخوش آیندی مبنی برجنگ وزد و خوردهایی میان طرفین درگیرنیز بگوش می رسد.

اداره واشنگتن برهبری دونالد ترامپ طی ماه جوزای سال روان، تصمیم اتخاذ نمود تا مذاکرات مستقیمی را با مخالفان مسلح کشورما آغاز نماید. اما قبل براین، درمورد یادشده اطلاع ویا خبری درمورد، توسط وسایل اطلاعا ت جمعی اصلن به نشر نرسید. نماینده های دولت ایالات متحده بگونه فعالی بمنظور تطبیق عملی تصمیم متذکره به فعالیت آغاز نموده و تلاش های شان را درزمینه تشدید بخشیدند. از جمله می توان از سفراعلام ناشده مایک پامپو، وزیرامور خارجه ایالات متحده به کابل یادآور شد. نتایج کلی دیدار، حضور دولت افغانستان درگفتگوهای مستقیم با "طالب"ها وگردآمدن آنها بدورمیز مذاکره بود.

خاطرنشان باید نمود که زمستان قبلی، "طالب"ها دومراتبه به ایالات متحده پیشنهاد مذاکرات مستقیم و رو در رو را نمودند، اما مسوولان دولتی ایالات متحده اظهارداشتند که حاضرند تا زمینه ها و مقدمات مذاکرات وگفتگو های مستقیم میان دولت افغانستان و"طالب"ها را مساعد نموده و درکارآن نیز شرکت نورزیده ودرصدآن نمی با شند تا درپروسه یادشده بمثابه طرفی و یا جناحی اخذ موقعیت نمایند. رهبران جنبش ضد دولتی، دولت افغانستان را بمثابه "دست نشانده ایالات متحده" پنداشته و عقیده دارند بمنظورآغازوانجام موفقانه پروسه صلح آمیز، قبل از همه باید قوت های نظامی خارجی، سرزمین وارضی افغانستان را ترک نمایند.

همچنان قراراست تا طی سال روان، مذاکرات صلح بین الافغانی درمسکو تدویریابد که از"طالب"هانیز بمنظور شرکت درآن دعوت بعمل آمده است. به ادامه اقدامات قبلی، هدف از مذاکرات یادشده، زمینه سازی ایجاد تفاهم و تداوم مذاکرات و تبادل افکارمیان دولت افغانستان و"طالب"ها پنداشته شده است. اگر از"طالب"ها دراین مذاکرات دعوتی بعمل نیاید، درآن صورت، مذاکره وگفتگویی درکار نخواهد بود. بنابراین، چنین محاسبه می نمایم که اگر چنین دعوتی بعمل آید، "طالب"ها حتمن درمذاکرات مورد نظر اشتراک خواهند ورزید.

دراینجا پرسشی مطرح می گردد که آیا برقراری ارتباط وایجاد تماس هایی با "طالب"ها درزمینه تأمین صلح وامنیّت و برقراری ثبات درکشور و آرامش در منطقه مؤثر واقع خواهد گردید؟

تذکر این مسأله شایان توجه می باشد که بسیاری ازکشورهای همجوار افغانستان، کانال های ارتباطی ایجاد شده خود با "طالب"ها را دارند که در این زمینه می توان از نقش و سهم استخبارات کشورهای نامبرده یادآوری بعمل آورد. در رهبری استخبارات کشورهای یادشده، لابی هایی موجودند که درزمینه همکاری و مشارکت با "طالب"ها شایق می باشند. مطابق اطلاعات موجود، در شرایط کنونی، سطوح دوگانه ارتباط مطرح بحث می باشد: با نمایند های دفتر "طالب"ها در قطر و درگام بعدی با فرماندهان محل و افراد و اشخاص تأثیرگذار بر "طالب"ها در محدوده ارضی افغانستان.

اجازه دهید دراینجا پرسشی را مبنی براین امر مطرح نمایم که چرا ایالات متحده خواهان تماس ها و مذاکرات با کسانی می باشد که آنها را تروریست می نامید؟

تذکر این موضوع شایان اهمیت است که مشکل کشورما در حال تغییر می باشد. ایالات متحده، مذاکرات و گفت و شنودهایی را با "طالب"ها آغاز نمود که در نوع خود، نشاندهنده شکست کامل ستراتیژی امریکایی محسوب می شود، به واقعیت یادشده در واشنگتن نیز اذعان گردید. مشکل کار در اینجاست که در طول مدت اینهمه سال های موجودیت و حضور پربرگ و بار ایالات متحده در ارضی کشورما، با توجه به آنچه که آنها در معرض خطر انجام اشتباهات دردناکی قرار دارند، در شناخت معضله و مشکل بنیادی کشورما، ناتوانی و ضعف درک شان را عملن به اثبات رسانیدند.

مدت ها قبل براین، تماس هایی بگونه دوافکتوبا "طالب"ها انجام پذیرفته بود و امتیازات قابل تذکری با خود بهمراه نداشته و صرف می توان آنرا بمثابه مذاکراتی بمنظور تداوم مذاکرات وگفتگوها محسوب نمود که طرف های ذید

خل، هر کدام در صدد تحکیم مواضع شان بودند. در حال حاضر موضوع دیگری مورد بحث قرار گرفته و در قبال پروسه یادشده اهدافی مطرح گردیده که می توان از همگرایی حرکت نامبرده و عناصر اجتماعی نزدیک به آن در دولت افغانستان نامبرد.

اگر به حوادث اتفاقیه در کشور طی دهه پسین نگاه کنیم، بایست به این واقعیت دردناک اعتراف نمود که جنگ در کشور عز یزما به انجام نرسیده و بمنظور ختم و به پایان رسانیدن زد و خورد های کنونی نیز اقدام و تلاشی اصلن به مشاهده نمی رسد. صرف شاهد گذار از مراحل و با پرش از یک ستراتیژی به ستراتیژی دیگری باشیم. اما جنگ بگونه کلی، در مرکز توجه خدمات اطلاعاتی، وزرای دفاع و مراکز مهم و عمده تحلیل و ارزیابی های جهانی قرار داشته و بدلیل موجودیت وضعیت ناپایدار در افغانستان، بگونه اغلب به وضعیت ستراتیژیک منطقه و اطراف کشور ما توجه لازمی بعمل نمی آید.

آیا می توان مذاکرات با "طالب" ها را که هر لحظه حساسیت هایی را با خود به همراه دارد، بمثابه یکی از جمله اتفاقات مرکزی دهه پسین بشمار آورد؟

اما در این مقطع نباید فراموش خاطر ما گردد که از نوازنده های اصلی موزیک در این عرصه، بدون اندکترین تردیدی، یکی هم ایالات متحده بوده و رهبری این ارکستر را نیز در اختیار دارد که هم سازماندهنده و هم تمویل کننده پروسه یادشده بوده و فرآیند تداوم و رهبری کلیه موارد نیز به کشور اخیر الذکر تعلق دارد.

از لحاظ صوری، آغاز مذاکرات یادشده طی ماه دلو سال پار صورت گرفت. سپس اشرف غنی چنین اظهار داشت که: "ما باید مذاکرات و گفتگوهای صلح آمیزی را بمنظور قطع آتش جنگ با "طالب" ها انجام دهیم، ما آغاز مذاکرات را بدون هیچگونه پیش شرطی به جانب مقابل پیشنهاد می نماییم." علاوه بر آن، رهبری دولت افغانستان و عده سپرد که "طالب" ها را بمثابه گروه سیاسی پذیرفته، به گشایش دفتر نمایندگی شان در داخل کابل، تهیه گذرنامه و شناسنامه به "طالب" ها و اعضای خانواده های آنها و همچنان بررسی هایی در مورد رهایی زندانیان "طالب" ها نیز آغاز خواهد گردید. قابل یادآوری می باشد که اینهمه و عده های سخاوتمندانه و پر لطف، بدون در نظر داشت این واقعیت به گروه "طالب" ها داده می شود که طی سال ۲۰۰۳، شورای امنیت سازمان ملل، آنها را بمثابه ساز مان و تشکل تروریستی محسوب نمود. در اینجا باید دانست که چانه زنی با تروریست ها و احتمال قانونی شدن آن ها در سطح افغانستان، یک اقدام اجباری بحساب می آید. اما باید یادآور شد که چگونگی وضعیت و شرایط در منطقه مملو از ترس و هراس بوده و اگر طرفی از مذاکرات در گفتگوهای یادشده غایب باشد، فضای یادشده بگونه فزاینده و بی مفهومی تداوم حاصل خواهد نمود.

ضرب المثل معروفی است که "یخ ها آب می گردند."، اما در شرایط کنونی وضعیت در کشور عزیز ما نهایت مغلق و لاینحل به نظر می رسد. سیستم سیاسی کشور در بحران عمیقی دست و پا می زند. اوضاع کنونی نظامی نیز بنفع نیروهای ائتلاف برهبری ایالات متحده نمی باشد، بخش هایی از اراضی کشور در کنترل و اختیار شورشیان قرار دارد. همه ساله با پایان زمستان و آب شدن برف ها و شکستن یخ ها، نیروهای مخالف دولت از حملات بهاری شان خبر می دهند.

تذکر این موضوع را نباید فراموش نمود که از جمله مسایل قابل ذکری که در مذاکرات مطرح بحث قرار گرفت، یکی هم ایجاد زون امن بود، دیگری هم شرکت و سهم ورزی "طالب" ها در حیات سیاسی مناطق و محلاتی که عملن تحت اداره آنها قرار دارد، حاکمیت کنونی سیاسی کشور نیز در قبال حفظ امنیت مناطق متذکره باید متعهد باشد.

در این میان، چنانچه وال ستریت ژورنال اطلاع داد که در دوحه مرکز قطر، چندین دور مذاکرات، یکی پی دیگر میان ایلین اویلز، معاون نخست دستیار وزارت امور خارجه ایالات متحده در مسایل آسیای مرکزی و جنوبی و نماینده های تأثیرگذار "طالب" ها صورت گرفت.

از تصامیم و فیصله های مذاکرات و دید و بازدیدها بعدن مطلع خواهیم گردید.

پانزدهم ماه سپتامبر سال ۲۰۱۸